

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐
บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บท
บัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาล
แขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้น

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๓

ในบางท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้
บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิพิจารณาความอาญาใน
ศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่
เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ เพื่อให้ศาลจังหวัดต่างๆ
สามารถนำวิพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด
สำหรับคดีอาญาที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวงซึ่งเกิดขึ้นในบางท้องที่เพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิพิจารณาความอาญาใน

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๓

ศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้บัญญัติท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุวานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๓

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิจิตรพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐
บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๑	กรุงเทพมหานคร	มีนบุรี ลาดกระบัง และหนองจอก
๒	กระบี่	เมืองกระบี่ เขาพนม กลองท่อม ปลายพระยา และอ่าวลึก
๓	กาญจนบุรี	เมืองกาญจนบุรี ท่าม่วง ท่ามะกา และพนมทวน
๔	กาฬสินธุ์	เมืองกาฬสินธุ์ กมลาไสย และ ยางตลาด นอกจากกิ่งอำเภอ นามน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ และกิ่งอำเภอร่องคำ อำเภอ กมลาไสย
๕	กำแพงเพชร	ทุกอำเภอ
๖	ขอนแก่น	พล
๗	จันทบุรี	ทุกอำเภอ
๘	ฉะเชิงเทรา	ทุกอำเภอ
๙	ชัยนาท	เมืองชัยนาท มโนรมย์ สรรคบุรี และสรรพยา
๑๐	ชัยภูมิ	ทุกอำเภอ

ลำดับ	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๑๑	ชุมพร	ทุกอำเภอ
๑๒	เชียงราย	เมืองเชียงราย เชียงแสน เทิง ป่าแดด พาน แม่จัน แม่สรวย แม่สาย เวียงชัย และเวียงป่าเป้า
๑๓	เชียงใหม่	ฝาง พร้าว และแม่อาย
๑๔	ตรัง	ทุกอำเภอ
๑๕	ตราด	เมืองตราด เขาสมิง บ่อไร่ และ แหลมงอบ
๑๖	ตาก	เมืองตาก ท่าสองยาง บ้านตาก แม่ระมาด แม่สอ และสามเงา
๑๗	นครนายก	ทุกอำเภอ
๑๘	นครปฐม	เมืองนครปฐม กำแพงแสน นครชัยศรี และสามพราน
๑๙	นครพนม	เมืองนครพนม ท่าอุเทน ธาตุพนม และเรณูนคร
๒๐	นครราชสีมา	บัวใหญ่ และปากช่อง
๒๑	นครศรีธรรมราช	ฉวาง เขียวใหญ่ทุ่งสง ทุ่งใหญ่ นาบอน ปากพนัง พิปูน ร่อนพิบูลย์ และหัวไทร

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๒๒	นนทบุรี	เมืงนนทบุรี บางกรวย บางบัวทอง บางใหญ่ และ ปากเกร็ด
๒๓	นราธิวาส	ทุกอำเภอ นอกจากกิ่งอำเภอ สุคีริน อำเภอแว้ง และ อำเภอศรีสาคร
๒๔	น่าน	ทุกอำเภอ
๒๕	บุรีรัมย์	เมืงบุรีรัมย์ นางรอง ประโคนชัย และสตึก
๒๖	ปทุมธานี	เมืงปทุมธานี คลองหลวง ธัญบุรี สามโคก และหนองเสือ
๒๗	ประจวบคีรีขันธ์	เมืงประจวบคีรีขันธ์
๒๘	ปราจีนบุรี	เมืงปราจีนบุรี กบินทร์บุรี โคกบับ นาดี บ้านสร้าง ประจันตคาม วังน้ำเย็น วัฒนานคร ศรีมหาโพธิ สระแก้ว และอรัญประเทศ
๒๙	ปัตตานี	ทุกอำเภอ
๓๐	พะเยา	เมืงพะเยา จุน เชียงคำ ดอกคำใต้ ปงและแม่ใจ

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๓๑	พังงา	ทุกอำเภอ นอกจากกิ่งอำเภอ เกาะยาว อำเภอเมืองพังงา
๓๒	พัทลุง	ทุกอำเภอ
๓๓	พิจิตร	ทุกอำเภอ
๓๔	พิษณุโลก	วัดโบสถ์
๓๕	เพชรบุรี	เมืองเพชรบุรี เขาย้อย ท่าช้าง บ้านลาด และบ้านแหลม
๓๖	เพชรบูรณ์	ทุกอำเภอ
๓๗	แพร่	ทุกอำเภอ
๓๘	ภูเก็ต	ทุกอำเภอ
๓๙	มหาสารคาม	เมืองมหาสารคาม กันทรวิชัย โกสุมพิสัย นาตุ่น บรบือ และวาปีปทุม
๔๐	มุกดาหาร	เมืองมุกดาหาร คำชะอี และ ดอนตาล
๔๑	แม่ฮ่องสอน	ทุกอำเภอ
๔๒	ยะลา	ทุกอำเภอ
๔๓	ยโสธร	เมืองยโสธร คำเขื่อนแก้ว บึงสามพัน และมหาชนะชัย

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๔๔	ร้อยเอ็ด	เมืองร้อยเอ็ด เกษตรวิสัย จตุรพักตรพิมาน ราชบุรี พนมไพร โพนทอง เมืองสรวง สุวรรณภูมิ เสดภูมิ และ อาจสามารถ
๔๕	ระนอง	ทุกอำเภอ
๔๖	ระยอง	ทุกอำเภอ
๔๗	ลำพูน	ทุกอำเภอ นอกจากกิ่งอำเภอ ท่งห้วยช้าง อำเภอถ้ำ
๔๘	เลย	เมืองเลย ภูกระดึง และวังสะพุง นอกจากกิ่งอำเภอนาด้วง อำเภอเมืองเลย
๔๙	ศรีสะเกษ	เมืองศรีสะเกษ กันทรลักษ์ กันทรารมย์ ขุขันธ์ ขุนหาญ ไพรบึง ราชไศล และอุทุมพรพิสัย
๕๐	สกลนคร	เมืองสกลนคร กุสุมาลย์ พรรณานิคม พังโคน และ วาริชภูมิ
๕๑	สตูล	ทุกอำเภอ
๕๒	สมุทรปราการ	ทุกอำเภอ
๕๓	สมุทรสงคราม	ทุกอำเภอ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๓

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๕๔	สมุทรสาคร	ทุกอำเภอ
๕๕	สระบุรี	ทุกอำเภอ
๕๖	สิงห์บุรี	เมืองสิงห์บุรี ค่ายบางระจัน บางระจัน และอินทร์บุรี
๕๗	สุโขทัย	ทุกอำเภอ
๕๘	สุราษฎร์ธานี	ไชยา ท่าฉาง และท่าชนะ
๕๙	หนองคาย	เมืองหนองคาย ท่าบ่อ โพนพิสัย และศรีเชียงใหม่
๖๐	อ่างทอง	เมืองอ่างทอง ไชโย ป่าโมก โพธิ์ทอง และวิเศษชัยชาญ
๖๑	อุดรดิตถ์	เมืองอุดรดิตถ์ ตรอน ท่าปลา น้ำปาด พิชัย และลับแล
๖๒	อุทัยธานี	เมืองอุทัยธานี ท้าพัน สว่างอารมณ์ หนองขาหย่าง และหนองฉาง
๖๓	อุบลราชธานี	เขมราฐ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๓๖

ราชกิจจานุเบกษา

๒๐ มีนาคม ๒๕๒๗

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอซึ่งยังมีได้มีศาลแขวงเปิดทำการหลายอำเภอ กับอำเภอซึ่งเป็นเทศบาลจังหวัดบางจังหวัดได้สะดวกและรวดเร็วขึ้นเป็นอันมากสมควรให้นำวิธีพิจารณาความอาญาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัดดังกล่าวสำหรับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ที่เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอซึ่งยังมีได้มีศาลแขวงเปิดทำการดังกล่าวเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยเสมอภาคและรวดเร็วขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้